

עטרת שרוב

עלון שבועי שיעורי מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנושאים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים

פרשת קרח

בס"ד, עש"ק פרשת קרח
א' תמוז תשפ"א – שנה י"ב גליון תקס"ג

זמני הדלקת הנרות ומוצי"ש

ירושלים	7:09	8:28	9:03
בני ברק	7:24	8:30	9:00
ניו יורק	8:08	9:27	9:39
מונטריאל	8:25	9:43	9:55

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֶבְחַר בּוֹ מִטַּהוֹ יִפְרַח וְהִשְׁפַּתִּי מֵעַלֵּי אֶת תְּלֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם מַלְיָנִים עֲלֵיכֶם.
וַיְהִי מִמִּחְרַת וַיָּבֵא מֹשֶׁה אֶל אַהֲל הָעֵדוּת וְהִנֵּה פָּרַח מִטַּה אַהֲרֹן לְבֵית לֹוִי וַיֵּצֵא פָּרַח וַיֵּצֵץ יָצִיץ וַיִּגְמַל שְׂקָדִים (זו כ-ג)

וגם היה בכוחו של אהרן הכהן לתקן את הג' צלמים של בני ישראל, וזה אמרו ויגמל שקדי"ם עה"כ בגי' הג' מילואים של שם אהי"ה שהוא בחינת הג' הצלמים שבוה יהיה האדם, היינו שבני ישראל אמרו 'אתם המתם את עם הוי"ה' (זו ו), וע"ז אומר התורה שהוא ההיפך, כי רק ע"י אהרן הכהן ימשיך לכם הג' צלמים שבוה יהיה האדם, וזהו 'אתכל תלונתם מעלי ולא ימתו' (זו כה).

וזוהו כוונת המסורה 'פרח כשושנה' היינו שאהרן הכהן תיקן את הרפ"ח ניצוצין של השכינה בחינת שושנה (וזה"ק ח"א א.). וגם 'פרח בימיו צדיק' שע"י זה הוא ממשיך חיים לבני אדם. וגם 'צדיק כתמר יפרח' לומר שכל צדיק הדור מתקן את כל הרפ"ח ניצוצין של בני דורו הנשרשים בשרוש נשמתו.

ובזה יובן למה כתוב על אהרן הכהן אבחר בו לשון לעתיד, כמו שביאר אא"ז הגה"ק רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרגא זלה"ה בספה"ק היכל הברכה (ד"ה ולא ימתו דף קמז). וז"ל: בחרתי לא נאמר, אלא אבחר, בכאן נחתם הכהונה לאהרן הכהן אף לעתיד בעת תחיית המתים עד אלף השביעי, ובאלף השביעי יהיה עבודה בבכורים ובמשכן של משה ובאהרן הכהן, כי על ידי המחלוקת של קרח זכה בטוב של קרח, על כן ראוי להיות כהן גדול אף לעתיד שעבודה יהיה בלויים, לכך כתיב אבחר דבר חדש שהכהונה לעתיד שהיה ראויה לקרח הלוי, יתן לאהרן הכהן, וזהו 'פרח בעת צדיק' כתמר 'פרח' ס"ת קר"ח, שיתעלה קרח כידוע, אעפ"כ 'פרח' אהרן 'כשושנה' כלול מחזור וסומק, כן אהרן יהיה כלול מחסדים וגבורות, וכל זה יהיה בעת 'פרח בימיו צדיק' גואל אמת ורוב שלום יהיה בעולם עיי"ש. היינו שע"י אהרן הכהן יהיה התיקון של הרפ"ח ניצוצין, ועי"ז יהיה הגאולה השלימה.

מזה רואים גודל מעלת התדבקות לצדיקי הדור וח"ו לא לחלוק עליהם, כי על ידיהם יבוא האדם לתיקונו על כל מה שבא לתקן חלקו בעולם.

הקב"ה יעזור שיהיה התיקון של כל הרפ"ח ניצוצין והצלמים, ויהיה התיקון השלם, כביאת משיח צדקנו בב"א.

רעוא ררעיון תשע"ז לפ"ק

סוכות דרוש (זו) בארוכה הענין של השלשה מיני צלמים שיש באדם שעל ידם יהיה האדם, והם נגד השלשה מילויים של שם אהי"ה, האחד אהי"ה במילוי יודי"ן בגי' קמ"א, והשניה אהי"ה במילוי אלפי"ן בגי' קמ"ג, והשלישית אהי"ה במילוי הדי"ן בגי' קנ"א. ומבאר שם שהעיקר מה שצריך לראות זה כבואה דבבואה שהוא הצלם השלישית שהוא מספר קנ"א, ולכן כל מי שנתחייב בדון מסתלקים ממנו חותם נשמתו ונפגם, ונמסר פסק דינו ביד החיצונים עיי"ש.

ובמבואר ממרן האריז"ל בעין חיים (שער הצלם פ"א) וז"ל: והנה כל המצות הם לתקן בחינת הכלים, והצלמים הנקרא הבל דגרמי כנ"ל, שהם הניצוצין שירדו עם הכלים שנשברו, ולא נתנו המצות אלא לצרף ולברר וללכד הצלמים וגם הכלים, ולהסיר מהם הקלי, לכן הצלם הוא תרי"ג איברים, ואלו הם כללות צלם א' יצה"ט שבאדם, וכנגדן תרי"ג רעים כללות צלם א' ונקרא יצה"ה, ותחלה נתקן הצלם בעה"ז, ואחר שנתקן הצלם ודאי שממילא נתקנו הכלים ג"כ, ואז אחר מות האדם שהוא הכלים האלו, מתלבש הצלם ההוא בכלים ההם האחרים הראויין לו האמיתיים, הנקרא לבושי האדם שבג"ע הארץ, ושבג"ע העליון, ושככל עולם ועולם. ואמנם כבר ידעת מהתחלקות הנשמה לכמה ניצוצין, ובכל לגול וגול באים מקצת מהם, וכפי מספר הניצוצין של צלם ההוא הבא להשתלם עתה בגלגול זה, כך הוא מספר ניצוצין שיש בצורה ההוא, וכפי מספר ניצוצותיו כך מספר ימי חייו, והימים שעשה בהם מצות נתקן ניצוצין א' של הצלם ההוא, והיום שאין נעשה בהם מצות, נשאר פגום ניצוצין ההוא, של הצלם ההוא, שהוא כנגד היום ההוא, וכעד"ו נתקנו הכלים שהם הלבושים שיש בג"ע הארץ, כל ניצוצין וניצוצין בכל יום ויום עיי"ש.

לפי כל זה יש לומר, שעל זה בא האות והמופת של המטות, כדי להוכיח שרק ע"י אהרן הכהן היה התיקון של כל הרפ"ח ניצוצין והג' צלמים של בני ישראל. וזהו אמרו ויצא פרח אתון רפ"ח ניצוצין, היינו שאהרן הכהן יש בכוחו להוציא את הרפ"ח ניצוצין שנפלו בהקלי, ועי"ז יהיה יציץ ציץ בגי' ק"ץ, שע"י אהרן הכהן יצא כל הרפ"ח ניצוצין ויהיה קץ הגאולה.

כבר דקדקו הראשונים על ענין המטות, למה היו צריכים עוד לאות ולמופת, הלא כבר ראו את העונש על החולקים על הכהונה שעדת קרח נבלעו באדמה, ור"ן איש נשרפו. ועוד יש לדקדק הנה ליה למימר 'והיה האיש אשר בחרתי בו' כי כבר נבחר אהרן להיות כהן גדול, ומה זה אשר אבחר בו דמשמע לעתיד. ועוד צ"ל מ"ש"כ ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמול שקדים שהוא אך למותר, הנה ליה למימר 'ויצא פרח ויגמול שקדים'. וביותר קשה על תיבת ציץ, שהיה די באומרו 'ויצא פרח ויצץ ויגמול שקדים'. ועוד יש לדקדק למה שקדים דוקא, ובהו כבר צוהו קמאי ובתראי. ועוד צריך להבין המסורה על מטהו יפרח דין, ואידך 'פרח כשושנה' (הושע יד ו), 'פרח בימיו צדיק' (תהלים עב ז), 'צדיק כתמר יפרח' (שם צב ג).

ואפשר לומר שמה שמתו קרח וכל עדתו היה עונש על מה שחלקו על אהרן הכהן, אבל ענין המטות היה כדי להראות את גודל מעלת אהרן הכהן על פני כל אחיו בני לוי.

והביאור בזה למה הראה לבני ישראל ע"י המופת של המטות דייקא, ע"י ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמול שקדים. דהנה השם יתברך ברא את עולמו, ועיקר תכלית הבריאה היה כדי להוציא את הרפ"ח ניצוצין קדושים שנפלו בסוד 'רוח אלהים מרחפת על פני המים' (בראשית א ב) ולהעלותו, וע"י שיגמרו תיקונם של כל הרפ"ח ניצוצין יהיה הגאולה השלימה. כמבואר בעין חיים (שער לש דרוש ב) וז"ל: כי כל תפלותינו וכוונותינו הם לברר ולהעלות הניצוצין של ז' מלכים שמתו שהם רפ"ח ניצוצין, וע"י תפלתנו אנו מעלין הניצוצין האלו עד יסוד נוקבא דז"א בבחינת מ"ג, ונמתקין ונתקנים שם, כי יורדין מ"ד במקום ההוא שעלו מ"ג, ומכ' בחינות אלו נעשה צורת הולד, גם נתבאר בדרוש א' כי אין בנו יכולת לברר כל הרפ"ח ניצוצין בפעם אחת, כי אם היה כן כבר בא המשיח, והיה מתקנים 'בלע המות לנצח' (ישעיה כה ח). אמנם בכל תפלה ותפלה כפי כוונת האומרה, וכפי זכות הזמן אשר אז נאמרה התפלה ההיא, כך מתבררין שיעור קצוב מהרפ"ח ניצוצין, עד שנמצא כי קודם שיבא משיח יכלו ויגמרו כל הרפ"ח ניצוצין להתתקן עיי"ש.

וזוהו מבואר עוד ממרן האריז"ל בשערי הכוונות (ענין

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

וַיִּקַּח קָרַח בֶּן יִצְחָר בֶּן קָהָת בֶּן לֵוִי וְדָתָן וְאַבְיָהִים בְּנֵי אֱלִיָּאָב וְאֶזְרָא בֶן פִּלֵּת בְּנֵי רְאֵיבוֹן (טז א)

שורש אבות, שורש נקודת יהדות שיש בכל יהודי למסור נפשו על קדושת השם, וזה השורש נקודת יו"ד שורש אבות, לא נפגום בשום עבירה בעולם, וכמבואר בדברי מרן (שער הירח שער לה פ"א) כידוע, ולכן בקרה לא חשיב אלא עד בן לוי, שקילקל שרשו שבשבתים שיש לכל בר ישראל שורש בשבתים, וזה יכול להתקלקל. אבל שורש אבות זה אי אפשר להתקלקל אלא במינות וכפירה, והמחלל שבת כעובד עבודה זרה (עירובין ט:), מקלקל ונכרת שורשן מן האבות אברהם יצחק ועקב רחמנא ליציל והוא פלאי.

'היכל הברכה' שפות דף ערה. מרבתינו יצחק אייזיק מקאמרנא

וַיִּקַּח קָרַח בֶּן יִצְחָר בֶּן קָהָת בֶּן לֵוִי וְדָתָן וְאַבְיָהִים בְּנֵי אֱלִיָּאָב וְאֶזְרָא בֶן פִּלֵּת בְּנֵי רְאֵיבוֹן (טז א)

ר"ל ב' תיבות ויקח קרח יש בהם אותיות ר"ו, העולה גבורה, ושאר האותיות ג"כ עולים ר"ו גבורה, והוא ב"פ ר"ו גבורה. בן יצחק שאז היה קרח נעשה בן של יצחק הרע. ועוד בן לוי ר"ל מה שחושב אצלו כל אלו הדורות, כי קרח היה בעצמו מיוחס, לזה אירע לו שמות זה שלקח מקח רע לעצמו (סנהדרין קט:). והבן.

'בן בית' ח"ב דף לא מרבתינו אליעזר צבי מקאמרנא

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

נמתקין מאתנו הגבורות.

ועוד האיך יכול להיות הנהגה בגבורות, הרי כתיב 'ויגבה ה' צבאות במשפט' כלומר כשמתנהג הקב"ה עם בר ישראל במדת הגבורה, ורואה בו הקב"ה כשינהג עמו בחסדים טובים יהיה יותר ירא שמים, אזי שופט לו הקב"ה שימשיך לו חסדים מגולים ומובים, בשפע פרנסה בריוה, בנים של קיימא, חיים ארוכים, ואם לא יהיה הנהגת חסדים כלל א"כ האיך ישפוט, וכן כשהקב"ה מתנהג עם ישראל במדת החסד, וכשרואה כשיתנהג כמו במדת הגבורה יהיה ירא שמים מתוך תשובה שלימה, או מתנהג עמו ע"י משפטו משפט צדק, שיתנהג עמו בגבורות ר"ל, ועל ידיהם ע"י שניהם הנ"ל 'יגבה ה' צבאות במשפט' כי שניהם משבחים להקב"ה. ועוד 'והאל הקדוש נקדש בצדקה' שהוא בכלל מהנהגת החסדים. וכל זה הוא דברי אנשי שלומנו של משה רבינו ע"ה כנ"ל.

ואח"כ חזר משה ואמר להם לקרח ועדתו 'זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו' (שם ו), ר"ל 'קחו לכם מחתות קרח' ס"ת חות"ם, כלומר בזה יהיה נתתם למעלה מי הוא הקדוש ומי לא. 'ותנו בהן אש ושימו עליהן קמורת לפני ה' מחר והיה האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש רב לכם בני לוי' (שם ז), ר"ל 'ותנו בהן' על המחתות 'אש' שהוא גבורות תקיפון, ושימו עליהן קמורת' שהוא קשורה ודביקות בהבורא ב"ה' והוא 'לפני ה' מחר' ושם נתבררו מי הוא דקדושה אהרן, או קרח, וזהו 'והיה האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש רב לכם' כלומר ישות שלכם אתם מקבלים מעשו הרשע, שהיה אומר 'יש לי רב' (בראשית לג ט). 'בני לוי' בתחילה אתם היו דביקים בהקב"ה, אבל עתה דביקות שלכם הוא לעשו הרשע, והוא כמו שאמר קרח תחלה למשה ולאהרן, 'ויאמרו אליהם רב לכם' (שם ג) כלומר שהיה קרח חושד בהם שהם ח"ו 'רב' מצד עשו, על זה השיב כאן משה לקרח ועדתו 'לכם' הוא ה'רב' של עשו, אבל ח"ו עלינו, אלא אנחנו קדושים בני קדושים.

'בן בית' ח"ב דף 42 מרבתינו אליעזר צבי מקאמרנא

וַיְדַבֵּר אֶל קָרַח וְאֶל כָּל עֵדְתוֹ לֵאמֹר בְּקֶרֶב יָדַע הוִי"ה אֵת אֲשֶׁר לֹא זָאת הַקְּדוֹשׁ וְהַקְּרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ יִקְרִיב אֵלָיו (טז ה)

ר"ל פלוגתא של קרח עם משה רבינו ע"ה היה, כי קרח היה רוצה להיות הנהגת העולם בגבורות כלבר ולא בחסדים, כמו שכתבתי כבר כל ענין זה על פסוק זה (ח"ב דף זכ"ט ע"ש).

וזהו וידבר משה אל קרח ואל כל עדתו שהוא הדעת שלהם יסכימו עם קרח בעצה אחת, לאמר לדורות שידע האיך להתנהג בעת המחלוקת שאינו לשם שמים, וזהו בקר כשיהיה התחלת הגאולה שלימה, או יודיע ה' את אשר לו כהן או לוי, והם עובדים להשי"ת כלבר השלום, ואת הקדוש שמוסר עצמו על קדושת השי"ת בכל יום ויום, והקריב אליו להיות נביא או חוזה, ואת אשר יבחר בו לכתחילה להיות רב, או רבי, או נביא, או בעל רוח הקודש, או חזן ש"ץ, או מלמד תינוקות, כך יעשה, או ישראל הקדושים יקריב אליו שיהיה מאוהבי השי"ת בדביקות גדול.

ואמרו במסורה, שיש ב"פ קדוש מלא ו' כתוב, ואלו הם פסוק דין, וכן לקמן (פסוק ז) 'ותנו בהן אש ושימו עליהן קמורת לפני הוי"ה מחר והיה האיש אשר יבחר הוי"ה הוא הקדוש' וגו', 'ויאמרו אנשי בית שמש מי ויכל לעמד לפני האלהים הקדוש הוה ואל מי יעלה מעלינו' (שמואל"א ו ט), 'ויגבה ה' צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה' (ישעיה ה טז).

ר"ל 'ויאמרו' הזקנים וכל שאר בני ישראל שהיו מסכימים לדעת דמשה לחלוק על קרח וכל עדתו, והם נקראים 'אנשי בית שמש' כי משה רבינו ע"ה נקרא 'בית שמש', כלומר 'בית' דכתיב 'בכל ביתי נאמן הוא' (במדבר יב ז), ו'שמש' שהיה עבד להקב"ה כדכתיב 'עבדי משה' (שם). וכל אלו אנשים אומרים לקרח ועדתו, אתם רוצים שיהיה הנהגה אפילו עתה בגבורות ולא בחסדים כלל, א"כ 'מי יכול לעמוד לפני האלהים הקדוש הזה' שהוא גבורות, שורש רמות של הדיקנא קדישא. ועוד כשיהיה הגבורות מתפשטים ח"ו למטה, א"כ 'מי יעלה מעלינו' שיהיה

עטרת רז

רזי תורה מרבתינו זי"ע

וַיְדַבֵּר אֶל קָרַח וְאֶל כָּל עֵדְתוֹ לֵאמֹר בְּקֶרֶב יָדַע הוִי"ה אֵת אֲשֶׁר לֹא זָאת הַקְּדוֹשׁ וְהַקְּרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ יִקְרִיב אֵלָיו (טז ה)

אשר יבחר בו עוד מדרגת מוחין גדולים כביכול לעצמו ולרח"ל ולא"ה, יקריב אליו בלי הפסק, כמו שהיה בזמן המקדש כנודע מפע"ח (שער הברכות פ"ג) ע"ש.

לזה עולה כל הפסוק הזה, ב"פ שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, וב"פ ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, שישאל צריכין לומר ב"פ בכל יום ערב ובוקר פעמים באהבה, וזה עיקר עול מלכות שמים. לזה צריך לצרף למספר הנ"ל מספר מלכות, כי מיירי כאן מוה' אחרונה מלכות שמים והבן.

'בן בית' ח"ב דף 42 מרבתינו אליעזר צבי מקאמרנא

ר"ל כאן מדבר הכתוב הקדוש מוה' אחרונה מלכות שמים, שהיא אומרת לז"א קדישין ת"ת בעלה. וזהו וידבר שהדיבור הוא במלכות (פ"ח שער חג המצות פ"ז). ועוד כנודע מזהר הקדוש כל מקום שכתב 'ויאמר' סתם ולא אמר מי אמר, מיירי מהשכינה הקדושה, ה"ה כאן וידבר הוא מלכות שמים. אל קרח שהוא ז"א קדישין, כנודע (תקנו"ל ז) מסוד 'הקרח הנורא' (יחזקאל א כב) שהוא ז"א. וזהו וידבר אל קרח ז"א קדישין. ואל כל עדתו כנודע (וה"ח ח"ג רכ:). שמדת דעת אתא בשית סטרוין, היינו שמתפשט הדעת בכל ששה קצוות דו"א, וזהו עדתו. לאמר בוקר כשיהיה הגאולה השלימה, כנודע (ברכות

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב' לרבינו יצחק אייזיק מקאמורנא זי"ע

לקט הלכות על שמחת נישואין

גדול בעת הכרח גדול.

מאימתי אין אומרים 'תחנון' לפני החתונה

כשמכניין על החתונה עד שבימי הגמרא^א כבר אמרו 'שהשמחה במעונו' אין אומרים 'תחנון', ויש נהגו שאמרו [תחנון] עד 'החתן מאהלי'.

'שולחן הטהור' סימן קלא ס"א

מצוה גדולה עושה החתן כשהולך לבית הכנסת

והחתן יבוא לבית הכנסת כדי שיפטרו מתחנון^ב, כי בימים שאין אומרים 'תחנון' מן הדין אין שליטה לימים האלה לסטרא אחרא, ואין ס"מ הרשע שולט בהם^ג, ולמה לא יזכה את הצבור בזה, ומצוה גדולה עושה החתן כשהולך לבית הכנסת ומזכה את הרבים.

'שולחן הטהור' סימן קלא ס"א

חיוב ימי השבע ברכות לענין אמירת ברכת ה'שבע ברכות' ו'תחנון'

שבעת ימי המשתה הם זי"ן ימים שלימים. אם החופה היה ביום רביעי באמצע היום, אם גם הסעודה היה ביום רביעי, נשלמו ימי המשתה בשלישי, ובלייל רביעי עבר הזמן. אבל אם החופה היה ביום רביעי, והסעודה בליילה, מברכין זי"ן ברכות עד ליל חמישי. וכל זה לענין שבע ברכות, אבל לענין תחנון בעינין בכל אופנים זי"ן שלימים ממש, וחושבין שעות^ד.

'שולחן הטהור' סימן קלא ס"א

חיוב החתן ושושביניו בתפלה בצבור וק"ש ותפילין

חתן ושושביניו^ה וכו', בזמן הזה כולם חייבים לילך ולהתפלל בצבור ולקרא שמע ולהניח תפילין כדרך כל ישראל, כי זה הוא עיקר יהדות, קריאת שמע ותפלה ותפילין, ובמצות הנזכרים לעיל אין כוונתנו כל כך לשמים^ו. ולא ידחה קריאת שמע ותפלה בזמן הזה, אלא מפני מצוה עוברת כגון מת מצוה וכדומה, המשכיל ישקול בפלס דרכו אם אי אפשר על ידי אחרים והוא מצוה עוברת ידחה קריאת שמע ותפלה, ולא יעשה כן אלא מדוחק

סדר ברכת ה'שבע ברכות'

ובשבע ברכות של חתונה פשוט שיברך גם בברכת המזון בורא פרי הגפן מתחילה, כמו שתקינו חז"ל (ברכות נא:), ואחר כך על הכוס שני [יברך] ששה ברכות, וכן פסק רבינו מנחם עזריה [מפאנו] (שו"ת סימן מ)^ז. בהדיא. ומשום טעמים שאין בהם לא כדי שתיה ולא כדי שביעה פורחין באויר, נשנה תיקון חז"ל שיברך בורא פרי הגפן על כוס ברכת המזון מקודם. ואחר כך יברך ששה ברכות כמו כל שבע ברכות דכלה הם מסודרים ברום המעלות בגבהי מרומים^ח. בורא פרי הגפן ברכה ראשונה דכלה. והמשנה עתיד ליתן את הדין, וכך נהג מורי ורבי איש אלוקים קדוש גאון והדרת צבי [מזידיטשוב] וכל הנמשכים אחריו^ט.

'שולחן הטהור' סימן קצ סק"א

דקדוק בנוסח הברכה 'משמח חתן וכלה'

י"כ על כל מוצא פי ה' יחיה האדם' (דברים ח ג). פי הפא בדגש לתיקון הקריאה בקבלה, נגד כללי הדיקדוק, כי הוא דקדוק עניו לקלקל המבטא עבור טפשות המדקדקים, ולכן בכמה (ה)מקומות אין לחוש להם, ובפרט בדגש ורפה שאין אנתנו בקיאות כלל במבטא, כי עיקר הדגש [הוא כדן] להטעים [ה]אות בכפל ובנחת שלא ישתנה המבטא, אבל לא שיאמר 'משמח חתן וחלה' וכדומה מן הטפשות שמקלקלין הלשון והמבטא, ובפרט בדגש ורפה שמבטא הספרדים הוא הנכון, אבל במקום שאינו מקלקל המבטא בודאי אין לשנות ממבטא של אבותינו אשכנזים, שאין להם ידיעה בדגש ורפה אלא באלו האותיות ב"כ פ"ת [מן ביגד כיפירת], אבל לקלקל המבטא חס וחלילה^י.

'היכל הברכה' דברים דף ס.

'שולחן הטהור' סימן לח ס"ז

תפילת שחרית כשנמשך סעודת הנישואין

אם לא ישן כל הלילה ויושב וסועד סעודת מצוה היינו סעודת חתן וכלה או מלוה מלכה או סיום מסכתא, ועלה עמוד השחר היינו שהאיר כל פני המזרח בכל הצדדים וניכר אור היום היטב, צריכין להפסיק, דהוא לאו גמור 'לא תאכלו על הדם עד שיתפללו על דמכם' (ברכות י:), ואין זה אסמכתא אלא לאו גמור ממנין הלאוין, ואין לוקין עליו שהוא לאו שבכללות, ויכול להתפלל תפלה קצרה.

'שולחן הטהור' סימן פט ס"ו

זימון בסעודת הנישואין

בסעודות חתן וכלה בכל בית שאוכלין שם עשרה מזמנים מן אבי החתן והכלה, ושולחין להם מסעודת חתן וכלה, מברכין שבע ברכות אף שאין שם חתן וכלה, אבל לענין לזמן ביחד לא יזמנו אלא כדן שתי חבורות המבואר בשולחן ערוך^{יא}, אבל לענין שבע ברכות אף שכל חבורה מברכת לעצמן שבע ברכות לא יאמרו אלא חבורה אחת אם הם בבית אחד.

'שולחן הטהור' סימן קצה ס"ג וסק"א

תפילת מנחה ומעריב בחתונה

בימי הקיץ כשרוצין לסעוד סעודה גדולה סעודת משתה של ברית מילה או של חתונה וכיוצא וכו', אם הוא קרוב לזינגער זעקס יתפלל מנחה ואח"כ מעריב, אף שהשמש זורח עוד על הארץ כמו שתי שעות, כי קרוב הדבר בסעודות משתה שישתכר עד שאסור לו להתפלל, על כן טוב יותר להתפלל מעריב ואח"כ בליילה יקרא ק"ש של תורה, כי לענין התפלה הקילו רבותינו הקדושים גאוני ארץ קדושי עליונים מכמה טעמים, וראוי לסמוך עליהם לכתחלה בריוח בלי פיקפוק^{יב}.

'שולחן הטהור' סימן רלה ס"ב

~~~~ מסגרת השלחן ~~~~

במשנ"ב (סימן לח סק"ג). ע"ש.

ז. ראה מש"כ רבינו ב'מעשה ארג' (ברכות פ"ב מ"ה): מי שעיקר מחשבתו דבוקה למעלה אין לו טירדא מענינים חומרים, ובזמן הזה קורין הכל כי בלא הכי קריאתן משפה ולחוץ. ע"כ.

ח. כך כתב הפרישה (סימן קצה סק"ז), וב'אילה רבה' (שם בסוף הסימן), ע"ש.

ט. ראה מה שהאריך רבינו לבאר ב'שולחן הטהור' (סימן רלג ס"ג).

י. ר"ל. שיברך בכל כוס של ברכה בפה"ג תחילה, היינו כדעת בית הלל שמבואר בגמ' (ברכות נא:) שזה תדיר וזה אינו תדיר לענין קידוש והבדלה, וכן הוא הסברא בברכת חתנים בחופה שמברכין לכו"ע בפה"ג תחילה, כדכתב **במדכ"י** (פסחים פ"י ה"ח) דמטעם תדיר ושאינו תדיר מברך בתחילה בפה"ג, וכמו"כ הוי לענין ברית מילה שמברך בפה"ג בתחילה כדאיתא **בשו"ע** (ו"ד סימן רסה ס"ב). וכן מבואר בדברי רבינו **בשו"ט** (סימן קעד סק"ב) דסברת תדיר ושאינו תדיר קאי על כל המצות, שכתב שם מברך על היין ואחר כך שאר ברכות כמו במילה ושבע ברכות והבדלה ובכל המצות, ע"ש.

יא. ראה לשונו שם: גם הנוהרים שלא להפסיק בין בורא פרי הגפן לשתית הכוס ומקדימים שש ברכות לברכת היין לא נתחווירו לנו דבריהם, כי מן הסוגיא דברכות (דף נב.) על משנת י"ר ומזון ובשמים והבדלה יש ללמוד בבירור שמברכין ברכת המזון תחילה וברכת היין באמצע ושאר ברכות לבסוף, לא שנא של סדר הבדלה ולא שנא ברכת חתנים, עכ"ל. וראייתו מהגמרא ממה דאיתא שם, שאפילו באופן שמברך ברכת המזון ואחר כך מבדיל הרי זה מברך בפה"ג מיד לאחר ברכת המזון. והוא דלא כסברת הגמרא שבכל פעם בברכת המזון מברך לבסוף, אלא מיד אחר ברכת המזון. ע"כ.

יב. ראה **בוזהר** (תרומה קסט): ודא איהי ברכה קדמאה דכלא, בורא פרי הגפן, ע"ש הטעם ע"פ סוד. וב'טעמי המצות' (כי תצא ד"ה כונה לברכת חתנים) כתב כוונה לברכת חתנים כפי הנוכח בוזהר תרומה (שם) ברכה ראשונה בורא פרי בגפן, וע"ש סוד. וראה עוד מש"כ רבינו ב'זוהר חי' (ח"ד תרומה דף פו ע"א ד"ה שמאלא). וכן בספר **יפה ללב'** (ח"ד) כתב דמדברי זוהרה שם משמע דבין תחת החופה ובין בסעודה מברכין על היין תחילה.

יג. ראה ב'שולחן העזר' (סימן ט' שמלה חדשה סק"ג): ובאמת כן ראו עיני בחד נמכדי קודש לה' מהרצ"ה מוזידיטשוב זצוק"ל, כי קבלה בידם מאבותיהם הקדושים נ"ע כשיטת הרמ"ע מפאנו. ע"כ.

יד. ראה עוד מש"כ רבינו ב'היכל הברכה' (דברים דף לח.) **'מעשה אורג'** (תרומות א א).

א. ראה **בגמרא** (כתובות ח.) ומעיקרא מאימת, אמר רב פפא מכי רמו שערי באסינתא, ופירשיי מאימתי, הויא התחלת שמחת חופה לברך 'שהשמחה במעונו'. מכי רמי שערי באסינתא, יש שורין שעורים בעריבת מים להטיל שר לצוער חופה, וי"א לשם החתן והכלה זורעין שעורין בעציץ לומר פרו ורבו וצמחו כשעורים הללו.

ב. סעודה שעושים לילה לפני החופה, כמבואר במג"א (סימן תמד סק"ט). ונראה מדברי רבינו דיום החופה בתפלת שחרית אין אומרים תחנון אפילו שהחופה בליילה, שהרי 'החתן מאהלי בליילה הקודם ומאוז כבר אין אומרים תחנון.

ג. ראה מה שכתב **הט"ז** (סימן קלא סק"י): דכל ז' ימי המשתה לא יבוא החתן לבית הכנסת כדי שלא ימנעו לומר תחנון. והרבה אחרונים תמהו על פסקו של ה"ט"ז, ראה **ב'יתרות חיים'** (שם סק"ז) 'שולחן העזר' (ח"ב עמוד קיט), ועוד.

ד. ראה ב'פרי עץ חיים' (שער נפילת אפים ריש פ"ג בהגהה): שסוד נפילת אפים הוא בסוד הפלת הסטי"א, לכן בכל ניסן ותשרי ושבת ויו"ט אין צריך ליפול, כי כבר נפל הסטי"א. ע"ש.

ה. ראה באריכות ב'שערי תשובה' (סימן קלא סק"ד) שהביא שכן פסקו כמה מאחרונים. ע"ש.

ו. ראה **בשו"ע** (סימן לח ס"ז): חתן ושושביניו (פי' ריעיו השמחים עמו) וכל בני חופה, פטורים משום דשכיח שברות וקלות ראש. ובתשובת הרמ"א (סימן קלב אות א) בא"ד כתב בזה הלשון: כתב **הטור** (סימן קז) וז"ל: כל הפטורים מק"ש פטורים מן התפלה וכל החייב ממילה חייב בתפלה. וא"כ חתן שחייב בזמן הזה בק"ש מטעם שכלנו אינו מתכוונים בזמן הזה, ה"ה שחייב בתפלה מהאי טעמא. וכ"ש בני החופה ושאר שושביניו גם בתפילין חייבים, שאע"ג דתנינן שפטורים מן התפילין ושם אין לחלק בין ימיים לזמן הזה דלאו בכוונה תליא מילתא, מ"מ נראה מאחר שקורין ק"ש ומתפללין חייבים ג"כ בתפילין, דהא כל הקורא ק"ש בלא תפילין כאילו מעיד עדות שקר בעצמו (ברכות יד:), והא דקאמר בגמרא דפטורים מתפילין היינו בימייהם שהיו מניחים התפילין כל היום בלא ק"ש, אבל בזמן ק"ש מאחר דחייב בק"ש חייב בתפילין שלא יהא מעיד עדות שקר בעצמו, וזה מבואר, עכ"ל. ועיין **במג"א** (סימן לח סק"ז) שחולק על הרמ"א ע"ש. אמנם ב'עולת תמידי' (שם סק"ח) כתב: שנתפשט המנהג בזמן הזה בארצות אלו דחתן וכל בני החופה קורין ומניחין תפילין ומתפללין. וכן **בברכ"י** (שם סק"ח): כתב: ועתה במקומנו המנהג פשוט שחתן ואביוניה מניחין בחופה מיום הראשון עד יום השביעי, וכדבר מור"ם בתשובה (סימן קלב), וק"ש שלא ביאר זה כאן בהגהה. ומובא

עטרת החסידות

מספרי רבותינו הקדושים ז"ע

ויקראו על משה ועל אהרן (במדבר טז ג) ענין הכנעה ודביקות לצדיק

לצדיק כנחש ועקרב, והצדיק מורידו לשאול תחתית, אלא ישב בהכנעה ובאהבה, ונפשו קשורה בשרו הראשון.

האבות חסד' ו באחדות ה

הבאים לצדיק בלא ביטול ובלא הכנעה

אם עומדין באהבה לצדיק, אפילו שהם רשעים גמורים, אין מבבלים במחשבה של הצדיק. אבל אותם הבאים לצדיק בלא ביטול ובלא הכנעה, הם נושכים כמו ינחשים שאין להם לחשי (ירמיה ח יז), וכל מחשבה הוא קומה שלימה. והיה מעשה אצל הקדוש [הרב רבי מנחם מענדל] **מרומנאב**, שבאו אצלו שני חסידים מאנשים של הרב הקדוש [רבי צבי אריה] **מאליקו**, ובליל שבת היו מהרהרין שזה אינו מתפלל בַּזְפוּת כמו מורינו ורבינו, [ו]המחשבה [הזאת] נשכו לצדיק כמו נחש, ואחר התפלה אמר למשרתו הידיד האהוב הצדיק מוהר"ר **צבי [מרומנאב]** זצ"ל, שיאמר להנהו תרי חסידים, שלא יתראו עוד בבית המדרש, וילכו לאכסניא שלהם. וביום הראשון באו בבכיה מאי זה, שהם עצמם לא ידעו הסיבה, עד שאמר להם מחשבתם הרעה, ולא יצאו נקי, שנישלה עליהם שחין מצרים שלא יכלו להירפא. ולכן יזהרו החסידים מאד מאד כשיבואו לצדיק, שלא יהרהרו אחריו לא דבר קטן וגדול וטוב להם, כי הצדיק מרגיש תיכף, והוא משליך אותם לשאול תחתית, ודי בזה.

נתיב מצותיך נתיב התורה א טו

באהבה עזה, ונותן בו רוחו כמו איש באשתו, והאי רוחא מכשכש בו ובוער בו ומתלהט בו לעבודת השם, ורוח הראשון מושכו לדרכו ולשרושו והוא העיקר. ואמר לי מורי דודי [רבינו צבי מזידיטשוב] שרוח הראשון קיבל הוא מהרב מו"ה **צבי מגיד [מנאדבורנא]** בעל צמח לצבי, והיה בוער בו כאש, אבל מחמת שלא היה עדיין בהתדבקות אהבה, וגם לא נשלם על ידו נסתלק ממנו, וניתן בו רוח מרבינו אור שבעת הימים [רבי **יעקב יצחק]** **מלובלין**. ואני הצעיר, רוחי הראשון ואחרון נפשי ולבי, הוא רבינו דודי **צבי מזידיטשוב** ממש התקשרות נפש בנפש עד היום, ולא הוצרכתי לשלימות נפשי לרב אחר אחר פטירתו, **אף על פי כן שמשתי שמונה עשר צדיקים וקבלתי מהם תורה ויראה ודרכי השם.**

ומי שאינו שלם עדיין, בהכרח לעזוב דרכו ולקשר עצמו בצדיק אחר, ויש עזר לראשון בעולם עליון על ידי זה, ולכן יזהר הרבה אם לא שצריך מאוד לשלימות נפשו, אבל אף על פי כן אין בכלל זה שלא ליטע לצדיק אחר לקבל פניו או לאיזה צורך בחכמה נפלאה ובהשכלה יתירה כי בנפשו הוא. ויזהר מאד מרוח הראשון, כי כשמקבל מאיזה שאינו שלם כל כך, יכול להתהפך למינות רחמנא ליצלן, ומושכו לדרכים משונים ומקולקלים.

וכן יזהר כשנוסע לאיזה צדיק על איזה צורך, שלא יהרהר אחריו שרבו הראשון היה שלם וזה אינו שלם או שאר ענינים כיוצא, דנושך בזה

אין שום תיקון לנפש, אלא על ידי התדבקות הצדיקים בדביקות אהבה

עיקר [ה]אדם, [הוא] התדבקות לצדיקים ולראשי הדור, המאירין בכל דור ודור, דור דור ודורשיו וחכמיו וסופרי וצדיקיו, והחולק עליהם כחולק על השכינה (סנהדרין קי.), והמהרהר אחריהם צד מינות יש בו, והמלעג נידון וכו' (עירובין כא:). ובודאי, אלו היה לנו דביקות לצדיקים באמת, בהכנעה ובביטול לגמרי כ'אין', היו כל העולם צדיקים, כי המחובר לטהור הרי הוא כמוהו (שבת מה:). וראשי הדור מעלין את כל כלל ופרט, הן בגשמיות הן ברוחניות, והיה נתמלא כל העולם צדקה וחסד ותורה.

אלא שעיקר פיתוי היצר והתגברות שלו בכח, להתגרות בצדיקים בקנאה ושנאה, ולדבר סרה זה על זה, והוא מעכב הגאולה. כי כל העדה כולם קדושים (במדבר טז ג), והעיקר הוא מדות טובות, אהבה ואחוה ושלוש וריעות.

סוף דבר, מה אאריך לכם בניי בזה, בדור הזה אין שום תיקון לנפש, אלא על ידי התדבקות הצדיקים בדביקות אהבה, ובהכנעה ושפלות הרוח באמת. ובאמת גם בימי התנאים היה כזה, כמבואר בסוף הוריות (יד:). אביי ורבה ורי' זירא ורבה בר מתנא הוו יתבי, והוו צריכא רישא, עד דחייא לאביי תלמידו דגבה רישא.

מעשה ארג' הקדמה

התדבקות נפשו בצדיק אמת

העיקר על ידי התדבקות נפשו בצדיק אמת

בעזרתיה

קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול בלה

שנת בנת ביהושע לפ"ק

ענין יעקב ויהודה ובחיות ירושלים

חזי חייך ויבטחך על חסידך הרבים לאלה הו' זמנים צדיקים וישיש ויעלפי לפני אלוה ברוקע וזו נא אחרון דברים יעלה לפני שכן צדיק קיבל הברכה תשפע על ברכה וישנה לה' ב' נא בעיר אלהי הצפת ותפת פניי זייפ חוק הפעשה שלום ושלח השמחה לחיה וע' קיבל רחמן ותשפע שפע ברכות סארין כל חסידה וראה שהיוע יעלה יפה יפה ולקבל טוב בשבת ודור'ה לבורא דצדיק שמו על רוב חסדיו עמנו שהיונו וקיינו והיענו ליום שמחתנו הוא יום שמחת כלולת אפרין בנות היקר הבחור החתן המופלא בתוריש בנשיק

הרב **חיים יעקב שליטא**

עבד הכלה הבתולה המהוללה

בת **נעמא נחמה שירל**

בת כ"ק **אדמו"ר מסאווראן שליטא**
חתן הר"צ מוהר"ר **קלמן מלך שליטא**
ראש כולל ש"ס בירושלים

אמנו לשמחתנו אושפין וקירין קרובנו ידוע רעים הארובים וכל איש ויבב הין. לשוש אתנו פשוט בשמחתנו שחתקיים בעזה שייח' ובשפע טובות ביום ראשון. פרישת חתן א' לחורש נתנו שנת תשפ"א לפ"ק באולמי 'סאוורא' בית יעקב הישן. שמונת בתי ישראל 12 בעדיקת ירושלים תובביא קבלת פנים איה בשעה 7:00 החופה איה בשעה 8:00 ויהא רעוא שומות אבודק חן עלינו ועל כל המשתתפים לדתברך בשפע רב ובשבע שמחות ידירכם הדושה' הכפצה לקראת באכם לחיים ולשלום יוצדה אריה לייב מ"צ סאפרין בן כ"ק מוהר"ר **אמרי מסאוורא שליטא** חתן ורביה רבי **יושע יהודה אינשטיין** וכל

מוסדות קאמרנא בארה"ק

מוסדות יעקב שליטא

בית מדרש לנחמה ותחילה

כולל ארבעים לנהוג

מכון לחינוך סמי רבנות

שיעור תורה איתן חסד

חברות: הרב אהרן רבינו 48 ירושלים

טלפון: 02-5823727 פקס: 02-5323814

קול רינה וישועה באהלו צדיקים

קול צהלה ורינה, קול אומרים הודו את ה' צבאות, שפתנו תרננה שירין ורחשין, בראי עידינא דחרוותא, שמחת בית צדיקים, מעומקא דליבא, מעומקא נפשא, נשגור לון ברכאן דלעילא, ברכתא דמלוא טבא וגדיא יאה, קדם מעלת עטרת ראשינו ותפארתנו, מאיר עינינו ומנחם אורחותינו

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לרגל השמחה השווה במעון קדשו שמחת נישואי נכדו הבחור החתן המופלא בבש"ק פניח חיים יעקב סאפרין שליט"א בן הר"צ מוהר"ר יהודה אריה לייב מ"צ שליט"א ראש הכולל לנהוג 'קול יעקב' קאמרנא עב"ג הכלה שרת'ה

בת כ"ק **אדמו"ר מסאווראן שליט"א**

חתן הגה"צ מוהר"ר **קלמן מלך שליט"א**

ראש כולל ש"ס בירושלים

ותיערב נא עתירתנו לפני מלך אל רם ונישא, בורא עולם בקנין השלם זה הבנין, דורות ישרים מבורכים על דרך ישראל טבא אבותינו רבותנו הקדושים זע"א. ויזכה מרן רבינו שליט"א לרוות מהם ומכל יוצ"ה נחת דקדושה לאורך ימים ושנות חיים, בבריות גופא ונהורא מעליא אמין.

הנהלת המוסדות הו"ר הכולל